

Войновски. Какво правите? Следъ насъ пжтува вапоръ пълень съ башибозукъ. Благоразумие! Малко остана...

Хъшове. Тъкмо щото малко остана, вече не можемъ да траемъ! Кой е войводата? Покажете ни го! То се свърши! Какво ще криемъ?

Войновски. Още малко! (Изтичва къмъ Ботева, повиканъ отъ единъ неговъ знакъ).

(Около Ботевъ полека-лека се събиратъ най-виднитъ бунтовници: Катрафиловъ, Обретеновъ, Апостоловъ, Икономовъ, Давидъ Тодоровъ и др. Шепнатъ, Ботевъ дава заповѣди, които веднага се изпълняватъ, съвещаватъ се. Пжтниците полека почватъ да излизатъ навънъ. Капитанътъ седи на столъ предъ кабината си и чете вестникъ, турцитъ отново сѣдатъ по килимчетата си, търговци приказватъ по маситъ, келнери и келнерки тичатъ да носятъ закуски. Нѣкои отъ хъшоветъ искатъ да си поржчатъ нѣщо, но никой не имъ обръща внимание).

В. хъшъ (тихо, къмъ другаритъ си). Тая дебела маджарка да знае, че имамъ десетъ наполеона въ джоба си. другояче ще ме погледне, ама още малко търпение!

Войновски (отива при хъшоветъ и тихо имъ говори). Щомъ чуете да изсвири рогъ — това ще е знакътъ! Скочете и се хвърлете къмъ сандъцитъ си, колкото е възможно побързо се въоръжете! А сега ти (сочи) и ти, двамата, ще легнете близу край капитана и ще се приструвате на заспали. Ти, Върбане, съ още четирима души, ще се въртишъ край машината. Щомъ чуете знака, ще се спустнете и ще хванете главния машинистъ за гушата. На ви по единъ револверъ... (Подава имъ скрито и отива къмъ друга група). Петнадесетъ отъ васъ да се промъкнатъ полека-лека къмъ дветъ предни крила на парахода и да пазятъ моряцитъ. Щомъ чуете звукъ отъ рогъ, всѣки отъ васъ ще улови по единъ отъ тѣхъ и съ револверъ въ ржка ще го застави да стои мирно. Револверъ ще вземете хе, отъ оня тамъ, гдето се е облегалъ на чувалитъ. (Отива къмъ друга група). Вие ще пазите касата. Никой нѣма да се докосне до нея, дорде на „Радецки“ се вѣе българското знаме. И запомнете добре! Никакво насилие надъ никого! Най-вече нѣма да закачате турцитъ, или женитъ имъ...

(Между хъшоветъ настава голѣмо оживление, тревогата имъ не може вече да се потули).

Единъ отъ пжтниците. Какви сж тия градинари, та сж се разшавали, човѣкъ вестника си не може да прочете! Чуденъ свѣтъ се е извѣдилъ! Като оси хапять!

(Ботевъ гледа съ бинокълъ къмъ брѣга, после отива къмъ кабината си).

Давидъ Тодоровъ (облѣченъ като изтънченъ европеецъ, съ златенъ кордонъ, приближава къмъ капитана, заговорва го по